

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1415/2019
30.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Синише Радованчева, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 15/18 од 08.05.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 784/2019 од 30.09.2019. године, у седници већа одржаној 30.01.2020. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Синише Радованчева, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 15/18 од 08.05.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 784/2019 од 30.09.2019. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 15/18 од 08.05.2019. године, окривљени Синиша Радованчев оглашен је кривим због извршеног кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од 12 година, те му је раније изречену казну затвора у трајању од осам месеци, по пресуди Основног суда у Панчеву К 285/16 правноснажној дана 15.09.2016. године, узео као утврђену и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од 12 година и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 21.11.2017. године па до упућивања на издржавање кривичне санкције, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву К 285/16 правноснажној 15.09.2016. године од 04.09.2017. до 21.11.2017. године.

Оштећени АА и оштећене малолетне ББ и ВВ ради остварења имовинскоправног захтева упућени су на парницу док је окривљени обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала као у изреци пресуде. Трошкови поступка који се односе на награду пуномоћника оштећених малолетне

ББ и малолетне ВВ, адвоката по службеној дужности Биљане Бјелетић су пали на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 784/2019 од 30.09.2019. године одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Панчеву те жалбе бранилаца окривљеног Сенише Радованчева и потврђена пресуда Вишег суда у Панчеву К 15/18 од 08.05.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. и 483. ЗКП, бранилац окривљеног Сенише Радованчева, адвокат Мирослав Тодоровић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 2) и тачка 3) у вези са одредбом члана 485. став 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде преиначи „у погледу правне квалификације и одлуке о казни оглашавањем окривљеног Сенише Радованчева кривим за кривично дело убиство на мах из члана 115. КЗ или алтернативно за кривично дело убиство из члана 113. КЗ у вези члана 19. став 3. КЗ“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Сенише Радованчева, адвоката Мирослава Тодоровића Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Сенише Радованчева, адвоката Мирослава Тодоровића је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, уз образложење да се у радњама окривљеног Сенише Радованчева не стичу битна обележја кривичног дела за које је осуђен, већ кривичног дела убиство на мах из члана 115. КЗ, а алтернативни став одбране је да је окривљени поступао, у конкретном случају, „прекорачењем граница нужне одбране“.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване, а како је ова повреда кривичног закона истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 4, 5, 6 и 7 другостепене пресуде (у вези са детаљним разлозима датим у првостепеној пресуди на странама 17 и 18), као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се такође указује да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног у погледу одлуке о кривичној санкцији, у смислу члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. Кривичног законика уз изнето образложење у чему се повреда састоји, међутим, Врховни касациони

суд повреде на које се указује оцењује као указивање на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, која не спада у круг законских разлога из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, те је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић